

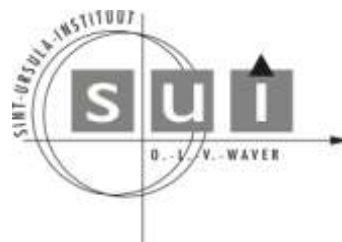
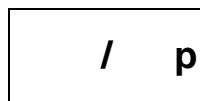
Naam: Kenny Tieu

Volgnr: 15

Klas: 6STWc

Datum: 25/05/2011

Vakleerkracht: Mevr. Loyens

Eindbalans: exploratiedagen

1)

1. De mensen die naar de stichting Auschwitz komen, komen ze meestal omdat ze het moeten van school of zijn er ook mensen die zelfstandig komen omdat ze meer willen weten over de Holocaust?

-De Stichting Auschwitz - vzw Auschwitz in Gedachtenis bestudeert de geschiedenis en de herinnering van de misdaden en de genociden van de nazi's, hun kennis, de overdracht van hun herinneringen evenals het bewaren van de archieven hen betreffende. Als dus zijn zij een centrum voor studie en documentatie. Deze twee instellingen bejiveren zich gezamenlijk om enerzijds wetenschappelijk onderzoek en multidisciplinaire publicaties te bevorderen met het oog op verdiept inzicht in de historische processen die hebben geleid tot de opkomst van het derde Rijk, de misdaden en de genociden van de nazi's en anderzijds om pedagogische projecten, ten behoeve van educatieve instellingen in het bijzonder en van de samenleving in het algemeen, te ontwikkelen. Niemand moet bij hen komen, iedereen komt op vrije wil, zo ook de middelbare scholen.

2. U bent verantwoordelijk voor de administratie van de vzw Auschwitz in Gedachtenis - Stichting Auschwitz, heb je dan niet regelmatig last van stress? Hoe gaat u hiermee om?

-Dit is nog zeer zacht uitgedrukt, administratief medewerker in beide landstalen, voor meerdere projecten, voor zowel de stichting als de vzw, met interne en externe contacten, zelfs buitenlandse en dit voor binnen- als buitenopdrachten. Door uw expertise en maturiteit leert hij met de tijd omgaan met stress. Hij genoot indertijd een strenge schoolopleiding als intern leerling bij de Missionarissen van het Heilig Hart waar zij toch een gevulde zesdaagse leer- en werkweek hadden. Dit hard een mens.

3. Wat heeft u aangesproken om voor de Stichting Auschwitz te komen werken?

-Wanneer hij dagdagelijks in deze zware materie vertoeft, als niet-historicus, dient hij deze taak als een roeping te aanzien. Van thuis uit werd hij opgegroeid met vaste waarden en kreeg hij als opdracht de mensen te helpen. Het financiële is voor hem bijzaak. Inderdaad, de Stichting Auschwitz – vzw Auschwitz in Gedachtenis leeft van subsidies waardoor een minimumloon wordt uitbetaald.

4. Zijn er ook mensen die zich na het bezoek zo diep zijn geraakt en vragen om de studiereis naar Auschwitz?

Dit gegeven is correct. Het is zelfs zo dat rechtsgeoriënteerde leerlingen hun visie bijsturen en/of veranderen na het aanhoren van een getuigenis. Trouwens hij is er zeker van dat wanneer ik de verkregen tijdschriften en boeken, enkele met getuigenissen, lezen zou, mijn wenkbrauwen zullen fronsen. Tijdens de jaarlijkse studiereis naar Auschwitz-Birkenau zijn alle deelnemers danig onder de indruk.

5. Zie je veel jongeren die positieve reacties geven na het bezoek? Zo ja wilt u een voorbeeld geven hoe je dat kan zien?

Hij heeft mij een materieel voorbeeld gegeven. Ik heb het boek *De laatste getuigen uit concentratie- en vernietigingskampen* gekregen waar alle getuigen geïnterviewd werden door jongeren uit Vlaamse, Brusselse en Waalse secundaire scholen. Dit spreekt voor zichzelf.

Mijn sterke punten

Een van mijn sterke punten dat ik had vermeld bij stap 5 was meeleven en –werken in de organisatie. Ik heb dit zeker gedaan al van de eerste dag. Toen we aankwamen in de stichting Auschwitz werden wij heel warm ontvangen. We moesten ons eerst zelf voorstellen aan alle medewerkers. Maar na de kennismaking werden we direct aan het werk gezet. Samen met Frank moesten we administratief werk doen. We moesten in de voormiddag e-mails beantwoorden, dit was niet zo gemakkelijk aangezien wij weinig over de stichting. Toch ben ik erin geslaagd om 15 emails te beantwoorden onder de naam van de stichting. Frank zei dat hij zeer onder de indruk was hoe snel ik alles onder de knie had en dat ik zeer snel blindelings kon typen. Dit zorgt ervoor dat ik nog gemotiveerder was om te werken. Toen Charlotte bezig was met haar administratieve werk ben ik een praatje gaan doen met Frederic, dit was de enigste Nederlandstalige samen met Frank. Ik stelden hem ook wat vragen over de Holocaust en hij liet me daarbij een paar getuigenissen zien op zijn computer. Hij was zeer verrast dat ook is een Nederlandstalige school naar de stichting komt. Daarvoor dacht hij dat de jongeren in Vlaanderen geen interesse meer heeft in het verleden. Hij was dus zeer blij dat wij voor hun stichting hebben gekozen voor de exploratiedagen. Na het administratief werk waren we richting de middelbare school Les dames de Marie te Sint-Joost-Ten-Node vertrokken. Deze school was een school met allochtonen die een andere godsdienst hebben, maar toch de christelijke leer willen volgen. De stichting had hier een tentoonstelling georganiseerd waarbij verschillende informatiepanelen stonden met daarop een hele uitleg en foto's van in de concentratiekampen. De informatiepanelen waren niet zo duidelijk voor mij aangezien wij in Stw niet veel talen krijgen en de panelen in het Frans stonden. Dus heb ik besloten om aan Frank te vragen of hij sommige panelen wou uitleggen. Het boeit me enorm hoe Frank het uitlegt met passie waardoor het ook interessanter maakt. Hij zei zelf dat hij het heel leuk vond dat we de eerste dag zoveel vragen hadden gesteld en zag ook in ons dat wij geïnterneerd was in de Holocaust. De volgende dag in de senaat moesten we houden aan de etiquette van de vergaderingen, dit heb ik volledig onder de knie. Ik toonde respect voor de sprekers en de gids. Ik heb ook een sterke punt ontdekt tijdens deze exploratiedagen dat ik graag de leiding neem.

4. Mijn zwakkere punten en belangrijkste moeilijkheden

Ik had geen zwakkere punten of belangrijke moeilijkheden verwacht. Toch ben ik een paar moeilijkheden tegengekomen namelijk het communiceren in het Frans en te snel oordelen. Omdat de stichting Auschwitz in Brussel is, is het belangrijk dat je perfect tweetalig bent. Op het kantoor van de stichting werken 8 mensen hierbij kunnen er maar 2 Nederlands namelijk Frank en Frédéric. Zo was het moeilijk voor mij om met de anderen een gesprek te voeren. Omdat de stichting zich meer bezig houdt met de Franse scholen dan de scholen in Vlaanderen is het echt zeer belangrijk om Frans te kunnen. Dit was voor mij een moeilijkheid maar ik heb het toch geprobeerd maar toen het niet lukte begon ik in het Engels te praten en dit verliep veel vlotter. Mijn andere zwakke punt is dat ik te snel iemand beoordeel. Toen Frank zei dat wij naar een allochtone school gingen had Charlotte en ik al een slecht gevoel bij aangezien het Brussel is. Tijdens we naar Les Dames de Marie gingen hadden wij nog gezegd dat wij goed moesten uitkijken voor onze zakken want je weet nooit of ze stelen. Tot we aankwamen in de school en zag dat die leerlingen heel respectvol zijn en zeer beleefd. Ze gaven je een hand of de meisjes gaven je een zoen. Dit was voor ons zelfs een verbazing, het is echt een voorbeeldschool hoe de leerlingen moeten zijn. Zo zie je maar dat niet alle allochtone leerlingen in de grote steden slechte bedoeling hebben. Je moet gwn je ogen open doen en kijken hoe het echt eraan toe is.

4) **Mensbeeld** volgens de stichting van Auschwitz noemen zij een geordend geheel van veronderstellingen dat betrekking heeft op de wijze waarop iemand de mens, zichzelf inclusief, ziet, ervaart, beleeft en zijn wezenlijkheid typeert. Binnen zo'n mensbeeld zullen meer en minder relevalente veronderstellingen bestaan. De mate van invloed op het handelen is van belang voor de relevantie. Mensbeelden worden ook dikwijls gekoppeld aan bepaalde historische perioden, zo ook deze van wereldoorlog II, evenals door de nog in levende zijnde getuigen en de getuigen van de getuigen. Soms ook verwarring in het gebruik van de termen genocide, Holocaust en Shoah.

Tijdens onze bezoek van de exploratiedagen en we het boek hebben gekregen van de overlevenden van Auschwitz zien we dat de mensbeelden echt gekoppeld zijn aan de Wereldoorlog II. Ze zorgen dat de leerlingen in de middelbare school herinneringseducatie krijgen zodat ze het verleden niet zullen vergeten wat er is gebeurd.

Het **wereldbeeld** is voor hen de studie van de geschiedenis en de herinnering van misdaden en genociden van de nazi's, hun kennis, de overdracht van hun herinneringen evenals het bewaren van de archieven als betreffen

Ze vinden dat de jongeren veel te weinig over onze geschiedenis kennen en zo doen zij aan herinneringseducatie. Herinneringseducatie zorgt ervoor dat de leerlingen weten wat er is gebeurd vroeger in de Wereldoorlog, ze willen dat het verleden niet meer terug wordt herhaald. Ze stellen dus de vraag of we kunnen leren van het verleden en door de tentoonstelling van bijvoorbeeld in Les Dames laten ze aan de mensen zien hoe de wereld toen echt was.

Zo kunnen de hiernavolgende wereldbeelden volgens de stichting al dan niet deel uitmaken:

- het Platonische wereldbeeld;
- een theologisch of Bijbels wereldbeeld;
- Het heroïsche mens- en wereldbeeld;
- een persoonlijk of subjectieve wereldbeeld;
- het mens- en wereldbeeld;
- een statisch, dynamisch, veranderend of kantelend wereldbeeld;
- een biologisch geografisch, linguïstisch, sterrenkundig wetenschappelijk wereldbeeld;

Het **godsbeeld** van de stichting is dat ze open staan voor alle geloofsovertuigingen en sluiten ze niemand uit. In de stichting staat ook een kast vol met verschillende symbolen en boeken van andere godsdiensten. Ze zijn dus religieus geïnspireerd op verschillende vlakken ze proberen de jongeren bij te schaven over het verleden en dit voor alle soorten godsdiensten.

5.Globale synthese omtrent jezelf

a)

i. De waarden die ik vorig jaar had waren familie, vrienden, vrijheid en liefde. Ze zijn vandaag nog steeds belangrijk voor mij. Dit is voor iedereen zeer belangrijk denk ik ook voor de leerlingen die bij de stichting komen. De stichting probeert dus de jongeren te informeren over wat er vroeger was gebeurd. Door expliciet te vermelden wat ze zouden doen, indien je geen vrijheid kreeg zoals de Joden. Ook hadden vroeger maar een deel van de mensen echt familie in de concentratiekampen aangezien de vrouwen en kinderen direct naar de gaskamer werden gestuurd, werden de mannen ingezet om te werken. De voorzitter Baron Paul Halter een overlevende van Auschwitz-Birkenau vermeldde ook dat vrijheid en familie de belangrijkste waarden zijn in je leven. Zonder dat ben je letterlijk een object. De exploratiedagen bij hen heeft mij mijn waarden bevestigd.

ii. De dagen van de exploratie ben ik meer over mijn waarden aan het denken. Zeker als je tijdens die drie dagen te maken hebt met verhalen over vroeger. Vrijheid is hierbij een van de waarden die veranderd is. Als je de getuigenissen hoor of leest van de overlevenden besef je pas hoeveel geluk wij hebben. Zij hadden totaal geen vrijheid, liefde, familie.. Ze hadden dus helemaal niks ze werkte toen eigenlijk om dood te gaan. Vrijheid is iets dat onbetaalbaar is. Ook ben ik dit jaar niet meer zo verlegen en ben ik ook socialer geworden. Bij de exploratiedagen probeerde ik in de stichting verschillende keren een gesprek in het Frans te beginnen met de medewerkers. Ik weet dat mijn Frans slecht is maar ik durfde het toch als we dit vorig jaar moesten vragen aan mij had ik in ieder geval neen gezegd omdat ik me toen dan schaamde. Vooroordelen heb ik al altijd gehad maar tijdens onze bezoek aan de middelbare school in Sint-Joost mag ik besluiten dat ik nooit mensen direct een oordeel mag geven. Voorbeeld hiervan is Frank: Toen we contacten aflegden voor onze exploratiedagen stuurde hij e-mails waarvan Charlotte en ik dachten van ja het hoeft voor ons al niet meer. Hij leek zo boos in zijn e-mails. Maar de laatste dag wouden we zelfs niet meer weggaan bij

Frank hij had ons zo goed ontvangen en begeleid! We zijn hem echt dankbaar wat hij voor ons heeft gedaan.

b)

i. Tijdens mijn ervaring van deze exploratiedagen, heb ik niet veel van gezien dat mijn levensbeschouwing heeft bevestigd.

ii. Mijn levensbeschouwing is tijdens de exploratiedagen nog meer veranderd. Vorig jaar toen we met de school naar Breendonk gingen en ik de verhalen heb gehoord van wat daar gebeurd is heeft mij echt aangepakt. Nu we 3 dagen verblijven bij de stichting en getuigenissen heb gelezen en zelfs overlevenden heb ontmoet. Heb ik een nieuw beeld over de mens, een mensbeeld word dus bijna altijd gekoppeld aan bepaalde historische perioden.

c)

i. Mijn levensbeschouwing: Jongeren van tegenwoordig moeten weten wat er vroeger is gebeurd en de scholen moeten meer tijd insteken in herinneringseducatie. Men probeert zodat het verleden niet terug gaat komen. Zo zijn er nog steeds mensen die het verleden willen herhalen denk maar aan Vlaams Belang. Mijn levensbeschouwing komt niet helemaal overeen met mijn handelen. Ik heb veel interesse in de Holocaust maar sommige verhalen dat ik die dagen heb gehoord hebben mij toch wel hard gepakt.

ii. Ik heb gemerkt dat de medewerkers in de stichting het heel leuk vinden dat wij zijn langsgesproken, en zeker omdat wij van Vlaanderen komen en Nederlandstalig zijn. Ze zagen ook dat wij echt geïnteresseerd waren. Het leukste was de tentoonstelling helpen opstellen in Les Dames hierbij heb ik met jongeren gepraat over hoe zij denken over vroeger. Frank vond het echt leuk dat we hem hebben geholpen en dat wij veel wouden bijleren.

iii. Tijdens deze exploratiedagen heeft het mijn handelen veranderd. Hierbij bedoel ik niet specifiek wat ik heb geleerd heb in de stichting maar onze band met Frank. Ik heb echt respect voor hem gekregen wat hij allemaal doet als vrijwilliger. Dit is eigenlijk geen organisatie dat mensen helpt maar het zorgt meer voor de herinneringseducatie. Ook hoop ik dat onze school hierover meer gaat doen en samenwerkt met de stichting. Helemaal iets anders tijdens deze exploratiedagen is toen we naar het school gingen waar allochtonen zaten; ik dacht van, Brussel en allochtonen jongeren dit zal nooit goedkomen.. Terwijl zij eigenlijk echt een voorbeeld zijn, hoe je zou moeten gedragen op een school!

iv. Tijdens het hele bezoek hebben wij een zeer hechte band met elkaar opgebouwd zeker met Frank en Frederic. Door onze bevestiging van ons interesse gaan ze nu proberen om met meer Vlaamse scholen samen te werken. Ik hoop dat ze later in alle scholen meer aandacht besteed aan wat er vroeger is gebeurt met de Joden. Zodat de jongeren ook een beter beeld kunnen krijgen wat voor afschuwelijke dingen er gebeurd waren en dat de geschiedenis zich zeker niet mag herhalen. Dankzij de exploratiedagen heb ik mijn visie op herinneringen aan de tweede wereldoorlog hard bijgesteld. Dit is een heel belangrijk onderdeel voor de jongeren. De stichting Auschwitz probeert hen bij te schaven zodat zij er een beter beeld kunnen voorstellen.

Ik vond het super leuk dat wij 3 dagen mochten meehelpen in de stichting. Dit zal ik nooit meer vergeten!